

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 185 (6462) | 14 жніўня 1939 г., панядзелак | ЦЕНА 10 КАП.

СЁННЯ У НУМАРЫ:

У Соўнарком Саюза ССР і Цэнтральным Камітэце ВКП(б). 1. Аб скарыстанні зярна ў насенных участках калгасаў і саўгасаў. 2. Аб выданні прэміяў натурай званням на просу ў калгасах.

У ЦК КП(б)Б. Парада аб рабоце партыйна-комсамольскіх груп.

У Соўнарком БССР.

У Наркамфінэ СССР. Пазыка Трэція Пяцігодкі перавыканана на 1 мільярд 52 мільёны рублёў.

На пленуме Мінскага гаркома партыі.

Прымём кіраўнікоў англійскай і французскай ваенных мисій тав. Молатавым В. М.

Прымём англійскай і французскай ваенных мисій тав. Варашылавым і Шапаннікавым.

У дапамогу вывучаючаму гісторыю ВКП(б). Імпрэсіяўныя выданні 1914—18 гг.

Другая Сесія Вярхоўнага Савета БССР перамага снілання. Аб Указах Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР, прынятых у перыяд паміж першай і другой сесіямі і падлягаючых вывядзенню Вярхоўнага Савета БССР і аб замене і дапаўненні некаторых артыкулаў Канстытуцыі БССР. Даклад сакратара Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР тав. Л. Е. Пашкова.

АРТЫКУЛЫ:

А. Матушэвіч — Стотрача калгаснікаў двух брацкіх рэспублік.

В. П. Баранкоў — у павялічэнне «Механізацыя».

Е. М. Даніловіч — Малая запісная кніжка.

ЗА РУБЯЖОМ:

Дэмакратыя 150 тысяч рабочых у Нью-Ёрку.

Зварот Рузвельта.

Антыпольская кампанія ў Германіі і Італіі.

Германскія ўзброеныя сілы ў Данцыгу.

НАСУСТРАЧ ЧАЦВЕРТАЙ ГАДАВІНЕ СТАХАНАЎСКАГА РУХУ

Набліжаецца знамянальная дата ў жыцці овецкага народа — чвартага гадавіна стыханаўскага руху. У ноч на 31 жніўня 1935 года ў шахце «Цэнтральная (Ірына)» ў Данбасе раздала гістарычны ўдар адбойнага малатка Аляксей Стыханаў. Магутным рахам разнёс ён на ўсёй нашай неабязнай краіне. На фабрыках і заводах, шахтах і будоўлях, саўгасах і калгасах гэты выдатны пачынальнік і кіраўнік руху выдатна паслядоўна. Неўзабаве стыханаўскі рух стаў усенародным «найбольш жыццёвым і непералазімым рухам сучаснасці».

Стыханаўскі рух неадзілім ад сацыялізму. Узнікшы на аснове гістарычных перамоў нашай радзімы, падрыхтаваны велічыннай пераўтваральнай работай партыі Леніна—Сталіна, ён сам стаў крыніцай новых перамоў сацыялістычнай працы, крыніцай новага магутнага росту тэхнікі, прадукцыйнасці працы, пышнага росквіту талентаў народа.

З таго часу, як узнік гэты рух, наша краіна намнога ўшла наперад. Сацыялізм заваяваў новыя бліскучыя перамогі. Яны падагледжаны з найбольшай паўнатой XVIII гістарычным з'яўленнем партыі. Народная гаспадарка — усё галіны прамысловасці, транспарт, сацыялістычнае земляробства — стала яшчэ больш магутнай і поўнакрэўнай. Уся наша краіна ведае, што ў дасягненні гэтых перамоў выдатную ролю адыграў стыханаўскі рух.

Трыюмф часнай, сацыялістычнай, стыханаўскай працы з выключнай яркасцю вынік свай адрознення на Усеагульнай сельскагаспадарчай выставі. У выдатных павялічэннях выстаўкі ўсё свята можа ўбачыць, якіх вышніх прадукцыйнасці працы, культуры і добрыяў дасягнуў наш народ-багатыр пад вадзіцельствам партыі Леніна—Сталіна.

У новай паласе развіцця, у якую ўступілі СССР — у паласе наступовага пераходу ад сацыялізму да камунізму, роля стыханаўскага руху яшчэ больш павялічылася. Яго далейшае развіццё, палітычнае і якаснае рост з'яўляюцца важнейшымі прадуманымі гэтага пераходу. І сапраўды, зараз, асабліва пасля XVIII з'езду партыі, сацыялістычнае сабарніцтва ў яго вышэйшай форме — стыханаўскім руху — атрымае новы магутны разгар. Мільёны рабочых і работніц, калгаснікі і калгасніцы ўключыліся ў сацыялістычнае сабарніцтва імяні Трэція Сталінскай Пяцігодкі.

Многія выдатныя перамогі прынес стыханаўскі рух народнай гаспадарцы БССР. Калектыўная стыханаўская работа вестцаў тысяч рабочых і работніц, інжынераў і тэхнічнага забеспячэння значна перавыкананне планаў першага паўгоддзя за ўсё галіна прамысловасці. На гэтай жа аснове большыя прадыктывы рэспублікі на 5—10 і больш тэраў да тэрміну выканання лінейнага праграму.

Сёння ўпершыню за рых год выканаў да поўнага плана лясавагаспадарчай прамысловасці. Рамачную ролю і тут адыграў масавае распаўсюджанне стыханаўскіх метадаў звыявольнай работы лепшага дэсартава тав. Гоіна.

Стыханаўскі рух, інжынерны і тэхнічны рух пачаў з 31 жніўня новыя вытворчыя падарункі. Тэрміны адзначваюць знамянальную дату тэраўнавым выкананнем сезонных планаў торфазабавіч. Гэтымі жніўні закончыў сезонную праграму буйнейшых у рэспубліцы торфавоў Асіноў. Шырока разгарнуліся сацыялістычнае сабарніцтва імяні Трэція Сталінскай Пяцігодкі, выканалі сезонны план торфаўнага Велкапрамтэста.

На прадыктывах Гомяля, Мінска, Веліцка і іншых прамысловых цэнтраў Беларусі разгортаецца сабарніцтва за лясавую выкачку 8-месячнай праграмы і жыццёвага плана. Чыгуначнікі Беларусі і Заходняй чыгунак змагаюцца за ўзорнае выкананне планаў паўгоддзя, паскарэнне афартоў вагона, хобру паўгоддзя да зым.

Велікі перамогі ўсвенароднага стыханаўскага руху!

сваго руху. Аднак, астаецца фактам, што арганізацыя яго на многіх прадпрыемствах адстае ад тых невычарпальных магчымасцей, якія ё ён таячы. Сапраўдным большэвік-гаспадарнікі правільна гавораць: «Хочаш дабіцца перамогі — арганізуй штодзённа стыханаўскі рух, дабейся пашырэння стыханаўскіх метадаў работы». Але ёсць на нашых прадпрыемствах, у тэрэстах і наркаматах людзі, якія гэтых іспіт не зразумелі.

Яры прыклад. Вось два прадпрыемствы — мінскі завод «Большэвік» і новабеліцкая запалкавая фабрыка «Везувій». Гэта, праўда, прадпрыемствы розных галін прамысловасці, але магчымасці ў іх адрозныя. Абова гэтыя прадпрыемствы аснашчаны перадавой тэхнікай. І тут і там ёсць выдатныя кадры стыханаўскага руху. Але ёсць паміж гэтымі прадпрыемствамі адна каранная розніца. У той час, як на заводзе «Большэвік» напружана з дня ў дзень клопяцца аб развіцці стыханаўскага руху, на фабрыцы «Везувій» аб ім забылі. І вось да чаго гэта прывяло.

На заводзе «Большэвік» колькасць стыханаўскага руху і сярэдні вынік за амаль дзятка 90 проц. усіх рабочых; на фабрыцы «Везувій» лік стыханаўскага руху за апошнія 3—4 месяцы зменшыўся больш, чым на 100 чалавек. Завод «Большэвік» план першага паўгоддзя выканаў на 111 проц., а самімесячную праграму закончыў 15 ліпеня, на фабрыцы «Везувій» план сістэматычна неадвыканваецца на 25—30 проц. Таксама абстаіць справа з якаснымі паказальнікамі. На заводзе «Большэвік» якасць прадукцыі паліпаецца, сабекошт супроць плана зніжаў. Працяглая карпіна на фабрыцы «Везувій».

Вывады ясны. Трэба паўсямясна павялічыць увагу да стыханаўскага руху, да яго арганізацыі і якаснага росту. Гэта адрознівае і да тых прадпрыемстваў, дзе ён называецца паспяхова. Большэвікам не ўласціва самасупаказанне і пераацяжка сваіх перамоў. Там, дзе дасягнуты поспехі, іх трэба развіваць і памнажаць.

Варацьба ва высокую якасць прадукцыі, за чэсь фабрычнай маркі — важнейшая задача, якая стаіць перад намай прамысловасцю. Пачыў стыханаўска і тут адыгравае рашучае значэнне. Так, напрыклад, на гомяльскай чыгуначнай фабрыцы імяні 8-га сакавіка перадавыя рабочыя ўнеслі больш ста працэнтаў, накіраваны на паліпаўненне якасці прадукцыі. Скарыстоўваючы вопыт лепшых стыханаўскаў, прадпрыемства паспяхова змагаецца з чэсь фабрычнай маркі. Аднак, ёсць факты, калі гаспадарнікі, партыйныя і прафесіянальны арганізацыі, клопяцца аб колькасным выкананні плана, забываюць аб якасці, не змагаюцца за чэсь фабрычнай маркі (мінскі мэханічны завод імяні Молатава, барысаўская запалкавая фабрыка, аўтоўная фабрыка імяні Катановіча і г. д.).

Асноўны прычыны сацыялістычнага сабарніцтва гласіць: дамаганні агульнага гатаўня лепшых і дабейся агульнага ўдзельна. У нашай прамысловасці ёсць велізарныя нескрыстаныя рэзервы. Каб іх мабілізаваць і пусціць у справу, трэба ў першую чаргу паліпаўніць усю масу рабочых да стыханаўскага ўзроўня прадукцыйнасці працы. Націхныма калектывамі аб росне прадукцыйнасці працы, стыханаўскі самі стварылі выдатныя формы перадачы свайго вопыту. Гаўнаўя сярэдніх форм — стыханаўскія школы і на іх прадпрыемствах знайшлі шырокае распаўсюджанне.

Створэннем чвартаго гадавіна стыханаўскага руху новым перамогам за ўсё галіна гаспадарчы — дэмакратычным выкананнем 8-месячнага планаў, паліпаўненнем якасці прадукцыі, сотыям стыханаўскіх школ ія станка. Гаспадарнікі, партыйныя і прафесіянальны арганізацыі, інжынерны і тэхнікі! Узначальце паўгоддзя маса да знамянальнага гадавіна, можаце перамогі магутнага ўсвенароднага стыханаўскага руху!

Выступленне ўдзельнікаў настанай самадзейнасці калгасаў і саўгасаў БССР на Пшоцым калгасаў Усеагульнай сельскагаспадарчай выставі. Фото Я. Салавейчына.

У НАРКАМФІНЕ СССР ПАЗЫКА ТРЭЦІЯ ПЯЦІГОДКІ ПЕРАВЫКАНАНА НА 1 МІЛЬЯРД 52 МІЛЬЁНЫ РУБЛЁЎ

Выпушчана 2 жніўня г. г. Пазыка Трэція Пяцігодкі (выпуск другога года) на суму 6 мільярд рублёў выканана на 13 жніўня, г. я. на працягу адміністрацыйнага года на суму 7 мільярд 52 мільёны рублёў, што азначае перавыкананне на 1 мільярд 52 мільёны рублёў.

У сувязі з прамаовамі рэгу месючых арганізацый падпіска на пазыку прадаўжа да 20 жніўня, пасля чаго падпіска на пазыку спыняецца.

РАЎНЯЦА ПА ПЕРАДАВЫХ

Узровень высокай асямянаці паказваюць прапункцы Мінскай вобласці. За 10 дзён сярэня падпіска на вобласці дасягнула 47.723 тыс. рублёў. 3 асаблівым поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі ў Мінску. За 10 дзён падпіска ў гэтым годзе прапункцы Мінска ўжо далі на 10 мільёнаў рублёў больш, чым за гэты-ж перыяд мінулага года. Рад партыйных арганізацый, камісій сацыялістычнага дэмакратычнага дабіліся сапраўды большэвіцкіх узораў у рабоце. Балектывы заводаў імяні Кірава, Чкалава, Молатава, «Большэвік», фабрыкі «КІМ», арміяў «Пролетарыі» і імяні Крупскай, Наркамтэста, Наркамцэнтра і інш. адным з першых зварылі падпіску.

3 поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі сярэд хатніх гаспадарчых Мінска. Па домакіраўніцтву № 26 актывіста тав. Гранцінскі на працягу аднаго дня сабраў падпіску сярэд хатніх гаспадарчых на 1.600 рублёў.

3 раёнаў вобласці трэба адзначыць іх перадавыя Рудзенскі і Мінскі раёны. 184 хатнія гаспадары Рудзенскага раёна падпісаліся на 7.560 рублёў і ўнеслі ўжо налічаны 875 рублёў.

Аднак, рэалізацыя пазыкі на вёсцы невяліка прыняла здавальняючы. Асабліва слаба праходзіць яна ў Слуцкім, Барысаўскім, Халоненіцкім, Старадарожскім і Грэцкім раёнах. Тут кампанія ішч не набыла сапраўды масавага характару. Кіраўнікі партыйных і савецкіх арганізацый не кіруюць рэалізацыяй, а прадастаўляюць яе самапэчу. Некаторыя кіраўнікі раёнаў супаўляюць на тым, што сума падпіска гэтага года перавышча леташнюю. Наўрад ці трэба даказваць, што такія настроі нічога апрача шкоды ім не могуць.

О. СУХАНАВА,
нач. Мінскага абласнога Упраўлення дэмакратычнага і дэмакратычнага.

У СОЎНАРКОМЕ САЮЗА ССР І ЦЭНТРАЛЬНЫМ КАМІТЭЦЕ ВКП(б)

1. АБ СКАРЫСТАННІ ЗЯРНА З НАСЕННЫХ УЧАСТКАЎ КАЛГАСАЎ І СОЎГАСАЎ

У азначу пункта 47 паставоў СНК Саюза ССР ад 29 чэрвеня 1937 г. «Аб мерах па паліпаўненню якаснага зернявых культур» і пункта 16 рэзалюцыя 1-га істанова СНК ВКП(б) і СНК Саюза ССР ад 28 мая 1939 г. «Аб падытхоту да ўборкі ўраджаю і сагатавак сельскагаспадарчых прапункцаў у 1939 годзе», — ЦК ВКП(б) і СНК Саюза ССР паставілі:

Удзячыць, што пасля гоўнай асямяці насенных і страховых фондаў, у выніку калі астаюцца лішкі зярна, сабранага з насенных участкаў калгасаў і саўгасаў, лішчы зярна з насенных участкаў можа быць скарыстана калгасамі і саўгасамі для выканання сваіх абавязавальстваў перад дзяржавай, а пасля выканання гэтых абавязавальстваў — для ішчых патрэб па ўдзячэнню калгасаў і саўгасаў.

2. АБ ВЫДАЧЫ ПРЭМІІ НАТУРАЙ ЗВЕННЯМ ПА ПРОСУ У КАЛГАСАХ

На паставе паставоў СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 26 жніўня 1938 года «Аб мерах забеспячэння ўстойлівага ўраджаю ў засушлівых раёнах паўднёвага ўсходу СССР» у калгасах засушлівых раёнаў паўднёвага ўсходу СССР вызначаны спецыяльныя звыявольныя работы на перыяд жасоў і доўжыць да прасоў.

Пры атрыманні ўраджаю звыявольныя работы ў сярэднім з кожнага гаспаара прасоў на плошчы, замацаванай за звыявольны калгаснікі гэтага звыявольныя адрозніваюць звыявольныя устаноўленай апараты прапункцаў, прэмію натурай — прасоў у памеры 20 проц. ад колькасці сабранага ўраджаю звыявольныя цэнтрораў з гаспаара.

ЦК ВКП(б) і СНК СССР абавязалі СНК АССР Няміцаў Наваходжа і Калмыцкай АССР, Саратаўскай, Стаўрапольскай, Кубанскай, Чкалаўскай, Заходне-Казахстанскай, Амурскай, Варашылаўскай, Растоўскай, Воронежскай і Харкаўскай абласцяў, а таксама Оргкамтэст Прэзідыума Вярхоўнага Савета РСФСР па Тамбоўскай вобласці забавячыць выдату калгаснікам звыявольныя прасоў ўказаных натуральных прэміяў (прасоў) у раёнах, прадыктываў у паставоў СНК СССР і ЦК ВКП(б) неадзілім ад агульнага ўраджаю зернявых культур на калгасах, а таксама не чакаючы выканання плана здыч зярна дзяржава і звыявольны насенных фондаў.

У ЦК КП(б)Б ПЕРАДА АБ РАБОЦЕ ПАРТЫЙНА-КОМСАМОЛЬСКІХ ГРУП

13 жніўня ў арганізатарскім адзале ЦК ВКП(б) адбылася нарада сакратараў райкомў партыі, партгорў партыйна-комсамольскіх груп і сакратараў партыйных комсамольскіх арганізацый па пытанню аб рабоце партыйна-комсамольскіх груп.

Выступіўшы таварыш расказаў аб першых кроках работы партыйна-комсамольскіх груп, адзначыў высокую актывнасць комсамольскаў у выкананні рашэнняў XVIII з'езду ВКП(б). Комсамольскія арганізацыі сталі гайбей займаць гаспадарчыя пятаўны, многія комсамольскія калгаснікі паказваюць узоры стыханаўскай работы.

Пасля XVIII з'езду ВКП(б), — гаворыць сакратар Гомяльскага сельскага райкома КП(б) тав. Новікаў, — у раёне створана 14 партыйна-комсамольскіх груп. Гэта значна сярня паліпаўненне партыйнага выхавання калгаснікаў, узяла ролю комсамольскаў у вырашэнні гаспадарчых задач.

Тав. Сіліна — партгор партыйна-комсамольскай групы калгаса «Авангард» (Гомяльскі сельскі раён) гаварыць аб узрастанні партыйна-комсамольскай групы абмяроўваюцца рашэнні партыі і ўрада, комсамольскія актывна ўскрываюць неадходы ў рабоце калгаса, дапамагаюць іх выкарэнню. Асобныя комсамольскія выдучаны звыявольны і забеспячваюць большэвіцкую работу на калгасных пятах.

Партгор кандыдацкай групы Суточка-га сельсавета тав. Сіроў (Лёўненскі раён) гаворыць аб выкананні комсамольскаў у сувязі з вылікай пятай перадавой моладзі ў раёне ЛКСМВ. У сельсавёце створана 12 партыйных арганізацый, якія аб'ядноўваюць 102 комсамольскаў. Малыя актывнасці актывна працуюць у калгасах, з'яўляюцца перадавыма сацыялістычнага сабарніцтва.

Партыйна-комсамольская група Полаўскага сельсавета, — гаворыць тав. Баранаў (Суржыцкі раён), — звыявольны часта абмяроўвае гаспадарчыя пятаўны ўборка ўраджаю, выкананне дзяржаўных паставоў, рэалізацыя пазыкі. Гэта ва многім дапаможа свочасоваму выкананню гаспадарча-палітычных кампаніяў у сельсавёце.

На нарадзе выявілася, што асобныя райкомы партыі дапускаюць памылкі, іжынуцца аб'яднаць некалькі комсамольскіх арганізацый у партыйна-комсамольскую групу.

У спрэчках выступілі сакратар Лёўненскага райкома партыі тав. Віхроў, партгор партыйна-комсамольскай групы калгаса «Другая пяцігодка» г. Шаўляўска (Чачэрскі раён), партгор партыйна-комсамольскай групы Аўдэўскага сельсавета тав. Аўдэўска (Жлобінскі раён), сакратар партыйна-комсамольскай арганізацыі калгаса «Чырвоны герой» тав. Яцкоў (Гомяльскі сельскі раён) і іншыя.

У канцы нарады выступіў загалючы арганізатарскага адзела ЦК ВКП(б) тав. Зыкінаў.

На пленуме Мінскага гаркома партыі

Учора ў памяшканні вялікай залы Дома партыі адбыўся пленум Мінскага гаркома КП(б)Б з удзелам партыйнага актыва горада. На працягу дня пленум да наступнага пятаўна: аб падытхоту да наліхадзючых выбараў у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных, стан забеспячэння насельніцтва гароднінай і падытхоту да апрабыву гародніны, арганізацыйна-пятаўна.

3 дакладам аб падытхоту да наліхадзючых выбараў выступіў выканавочы аб'ядны старшыні гарсавета тав. Герчыкаў.

Пасля даклада разгарнуліся ажыўленыя спрэчкі.

У сваім выступленні сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР тав. Паўкоў адзначыў, што многія партыйныя партыйныя арганізацыі ішч не разгарнулі арганізацыйна-масавую работу на прадпрыемствах, ва ўставах і сярэд насельніцтва на былых выбарчых участках.

Тав. Паўкоў падкрэсліў і работу гарсавета, які на сутнасці ішч нічога не зрабўў на падытхоту да выбараў у мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных.

Сакратар партыёра трамваянага парка тав. Буглак паведаміў, што сярэд рабочых і служачых парка арганізавана 18 гуртоў па вывучэнню Палажэння аб выбарах.

Выступіўшы ў спрэчках крытыкавалі работу адзелаў актыва і прапаганда партыйна-масавую работу на павышэнні прадукцыйнасці працы, на разгортванне сацыялістычнага сабарніцтва і стыханаўскага руху з тым, каб новымі перамогамі сустрэць падыхадзючы выбараў ў мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных.

Сёння пленум прадаўжае сваю работу.

ПРЫЁМ КІРАЎНІКОЎ АНГЛІЙСКАЙ І ФРАНЦУЗСКАЙ ВАЕННЫХ МІСІЙ ТАВ. МОЛАТАВЫМ В. М.

Учора ў Крамлі Старшыня Савета Народных Камісароў Саюза ССР тав. Молатаў В. М. прыняў главу англійскай ваеннай мисі адмірала Дракс і главу французскай ваеннай мисі генерала Думана. Пры прыёме прысутнічалі: пасол п. Паджыяр, а таксама Намеснік Народнага Камісара Замежных Спраў т. Паджыяр В. П.

ваеннай мисі генерала Думана. Пры прыёме прысутнічалі: пасол п. Паджыяр, а таксама Намеснік Народнага Камісара Замежных Спраў т. Паджыяр В. П.

ПРЫЁМ АНГЛІЙСКАЙ І ФРАНЦУЗСКАЙ ВАЕННЫХ МІСІЙ ТТ. ВАРШАЙЛАВЫМ І ШАПАШНІКАВЫМ

Народны Камісар Абароны маршал Савецкага Саюза тав. К. В. Варашылаў, сучасна з Начальнікам Генеральнага Штаба РСЧА камандарм 1 ранга тав. В. М. Шапаннікавым, прыняў англійскай і французскай ваенныя мисі, узначальваемыя адміралам Дракс і генералам Думаным.

Ваенныя мисі былі праставілены тт. Варашылаў і Шапаннікаў англійскім паслом п. Сідэ і французскім паслом п. Паджыяр.

члены ваенных мисій: Народны Камісар Абароны СССР маршал Савецкага Саюза тав. К. В. Варашылаў, Народны Камісар Ваенна-Марскога Флота, адмірал флота 2 ранга тав. Н. Г. Кузнецоў, Нам. Народнага Камісара Замежных Спраў тав. В. П. Паджыяр, Начальнік Генеральнага Штаба РСЧА камандарм 1 ранга тав. В. М. Шапаннікаў, камандуючы войскамі Маскоўскай Ваеннай Акроты, маршал Савецкага Саюза тав. С. М. Бузьдзённы, камандуючы войскамі Кіеўскай Ваеннай Акроты, камандарм 1-га ранга тав. С. Б. Тімашанка, Начальнік Ваенна-Павятраных сіл РСЧА камандарм 2 ранга тав. А. Л. Лакціноў, камандуючы войскамі Беларускай Ваеннай Акроты камандарм 2 ранга тав. М. П. Кавалёў, Нам. Начальніка Генеральнага Штаба РСЧА камком тав. І. В. Смаларкоў, начальнік аддзела работніц Народнага Камісарыята Абароны, Народнага Камісарыята Ваенна-Марскога флота і Народнага Камісарыята Замежных Спраў.

Тав. К. В. Варашылаў і главу англійскай і французскай ваенных мисій абмянялі дружэбнымі тостамі.

У СОЎНАРКОМЕ БССР

Совет Народных Камісароў БССР заслаў даклад Наркома Асветы тав. Уралова аб выніках 1938—39 вучэбнага года і падытхоту да новага вучэбнага года.

У прынятай паставе СНК БССР адзначыў, што побач з дасягнутымі поспехамі ў павышэнні якасці вучэбна-вывучаўчай работы ў рабоце органаў народнай асветы ёсць ішч рэд недахопаў. Незадавальняюча праведзена ўдзілікатыванне школ настаўнікамі, асабліва па рускай і беларускай мовах і матэматыцы. Наўдасць вялікай колькасці вучняў, якія пачынуць на другі год, свечыць аб тым, што Наркамасветы і яго органы на месцах не дабіліся ішч караннага паліпаўнення ў рабоце ўсёх школ.

Незадавальняюча праходзіць падытхоту да новага вучэбнага года. План пералаў рыхоткі педагачыных кадраў выканана толькі на 56 процантаў. Прамерна запяўляюцца рэмонт многіх школ, з якімі перабылі выконвацца план выдання падручнікаў.

Соўнарком БССР абавязав Наркома асветы і загалючы аблава да пачатку вучэбнага года поўнапэчу ўдзілікатываць гарадскія і раённыя аддзёлы народнай асветы работнікамі, якія добра ведаюць школу, з ліку лепшых настаўнікаў і дырэктараў школ.

СНБ прызнаў неабходным арганізаваць з 1940 года педагачыныя кабінеты пры кожным гарадскім і раённым адзале народнай асветы, спаліць у бліжэйшых месцах актыву работнікаў школ і органаў народнай асветы, на якіх абмяроўваць вынікі прапункцы і задачы новага вучэбнага года, забеспячыць поўны ахвот усеагульным абавязковым навучаннем дзіцяй школынага ўзросту, пераход да пачатку вучэбнага года ўсёх пачатковых трохкласных школ у чатырохкласныя.

Да 15 жніўня павінен быць закончан рэмонт усіх школ, уноўвядзючыхся настанайні забеспячаны жыллявай плошчай.

Соўнарком прапанаваў Наркамасвету да 20 жніўня ўдзілікатываць школы настаўнікамі кадрамі, забеспячыць усе школы наліхадзючымі дапаможнікамі і арганізаваць пры школьных інтэрнатах харчаванне дзіцяй. Наркамгандлю і Велкапсаваў дараўна пры ўсёх гарадскіх і буйных сельскіх школах арганізаваць школьныя буфеты, з 20 жніўня пачаць ганяць у кірхас школынымі прыладамі і сшыткамі.

Не пазней 20 жніўня Дзяржвыдавельства БССР і Белпаліграфтэст павіны выпусціць з друку вучэбныя праграмы, падручнікі Селіванавай і Гароднінай для пачатковай школы ў колькасці 75 тысяч экзэмпляраў, падручнікі Якімовіча для пачатковай школы. Усе падручнікі для сярэдняй школы павіны быць выпушчаны не пазней 20 верасня.

У сувязі з сцяпеннем хутарскіх калгасных двараў у калгасныя паселішчы, Соўнарком прапанаваў старшыням арганізацый абласцей, райкамандоў і Наркамасветы прыняць тэрміновыя меры для перавозкі ў калгасныя пятаўны і аубовы на пачатку вучэбнага года школ, якія адказалі аддзельным ад новых калгасных цэнтраў.

У ДАПАМОГУ ВЫВУЧАЮЧЫМ ГІСТОРЫЮ ВКП(б)

ІМПЕРЫЯЛІСТЫЧНАЯ ВАЙНА 1914—18 гг.

8 жніўня 1914 года, пасля таго, як вайна пакарама ахапіла ўвесь свет, германскі імперскі ўрадаў прадаставіла вайскаў так званая "Белая кніга", якая заключала ў сабе 27 дыпламатычных дакументаў аб тым, што Германія шыбта рэвіндова ў распальванні вайны і што яна "толькі абараняецца".

У адказ на германскую "Белую кнігу" 6 жніўня 1914 года міністр замежных спраў Брытанскай Імперыі сэр Эрлар Грэй прастаніў парламенту "Сінюю кнігу", якая заключала ў сабе 159 дакументаў, што нібы ён часна імкнуўся да захавання міру, але што яго спробы на тыткнуліся на абмаўленне Германіяй ад усіх прапановаў.

Апублікаваная 7 жніўня 1914 г. руская "Аранжавая кніга" паказвала імкненне Расіі да міру і ўскладала адказнасць за вайну на цэнтральныя дзяржавы.

18 лістапада 1914 г. вылашча сербская "Шэрая кніга", і напачатку і снежня 1914 года французскі ўрадаў апублікаваў сваю "Жоўтую кнігу".

Аўстрыйская "Чырвоная кніга", апублікаваная 3 лютага 1915 года, з'явілася адказам на сербскую "Шэрую кнігу".

Вагліце кніг усіх конараў давалі патрэба было, каб пыхаць пачаць і сканьняў асабліва нацыяналістычнай масе, выстаніў вайну 1914 года не як імперыялістычную, а як айчынную, як абаронную, распальніцкую вайну, выклікаў арасць нарокаў супроць праціўніка аб'яднанага віноўніка вайны.

Бастрычніцкая сацыялістычная рэвалюцыя выкрывала да канца імперыялістычных праекціваў. Советкі ўрадаў аб'явілі наступны час у імя 1917—1918 г. апублікаваў раз тайных дагавораў і іншых сакрэтных дакументаў, агаляўшых драпежніцкі твар імперыялістаў і іх захватніцкі імкненні.

У далейшым Советкі ўрадаў апублікаваў велізарную колькасць дакументаў тайнай панацыі дыпламатыі.

Гэтыя дакументы выкрывалі аўтару ўсіх брешы, жоўтых, сініх, аранжавых і іншых кніг, скажашчых сапраўднасць, рабіўшых простыя палогі дакументаў. Побачам паказвалі аналіз вайны, яны большымі і дэмаганіі, дэмаганіі, як вайны імперыялістычнай грабежніцкай, якая выдзяляла ў інтарэсах буржуазіі.

«Імперыялістычная вайна падрыхтоўвалася буржуазіяй у глыбокай тайне ад сваіх народаў. Калі вайна выбухнула, кожны імперыялістычны ўрадаў стараўся паказаць, што не ён напад на суверэнай, а на яго напад. Буржуазія абманвала народ, скрываючы сапраўдныя мэты вайны, яе імперыялістычны, захватніцкі характар. Кожны імперыялістычны ўрадаў стараўся, што вайна выдзяляла для абароны саваіх нацыяналістычных.» («Гісторыя ВКП(б)», стар. 154—155).

рэзак часу — у 1896 па 1906 год — робіцца хрутой марской дзяржавай. Марскі бюджэт Германскай імперыі за дзвядцятгод узрастае ў 9 раз.

Англа-французскі імперыялізм перакоўваўся ўсё больш, што мірным шляхам

Утварэнне двух груп імперыялістычных дзяржаў

Асноўныя групіроўкі імперыялістаў пачалі скаладацца ў канцы XIX стагоддзя і канчаткова аформіліся ў 1907 годзе.

Спраба Германіяй ў 1875 годзе зноў напасці і разграміць Францыю сустракае адпор з боку Англіі і Расіі, не зацікаўленых у такім паслабленні Францыі.

Германскі імперыялізм пачынае пасля гэтага рыхтавацца да барацьбы ў першую чаргу з Францыяй і Расіяй. Ён пачынае скаладаць сава дзяржаў, запідаўленых у разгоне Расіі і Францыі. Аўстра-Венгрыя з вайкай трыгавой галасла на ўмацаванне Расіі, асабліва пасля руска-турэцкай вайны 1877—78 гг. Інтэрэсы Расіі і Аўстра-Венгрыі сутыкаліся галоўным чынам на Балканах.

На Берлінскім кангрэсе ў 1878 годзе Германія падтрымлівае Аўстра-Венгрыю супроць Расіі. Аўстра-Венгрыя атрымлівае пад сваё фактычнае кіраванне Боснію і Герцагавіну.

Германія прытрымляе ўсё больш на свой бок Аўстра-Венгрыю і ў 1879 годзе заключае з ёю саюз, накіраваны супроць Расіі і Францыі. З дапамогай Германіяй змагаюцца даволі вострыя адносіны між Аўстрыяй і Італіяй. Італія прымаецца ў 1882 годзе да аўстра-германскага саюза, і такім чынам ствараецца тройствены саюз. Італія разлічвала на дапамогу саюза з Германіяй і Аўстрыяй умацавацца ў працягу Францыі на паўночным беразе Афрыкі.

Тройствены саюз у аграрна-дэмакратычнай узававаў Германія, развязаўшы ёй рукі і яшчэ больш заахоўваючы яе на паўночным беразе Афрыкі.

Стварэнне тройственага саюза прымусіла Францыю і Расію прыняць меры да ўмацавання сваіх пазіцый. У Францыі і Расіі пачынаецца рух за заключэнне франка-рускай згоды. Францыя к тэму часу значна ўмацавала свае пазіцыі ў Расіі — французскі капітал ужо заняў значнае месца ў развіцці капіталістычных прамісловасці ў Расійскай імперыі.

У 1891 годзе заключена франка-рускае дагавор, які палажыў пачатак тройственай згодзе. Па меры росту арганізацыі імкненняў Германія, у Англіі пачынаюць усё больш змяняцца перакананні, што Германія з'яўляецца не ворагам, і 8 красавіка 1904 года заключае згод з Францыяй (англа-французскае згода). На часе стала пытанне аб згодзе з Расіяй.

Калі да руска-японскай вайны Англія, бяжучы з'мянення ў Імперыі Расіі на Усходзе, падтрымлівала Японію, заключаўшы ў 1902 годзе англа-японскае дагавор, то чася слабецця Расіі ў рэзультатае вайны пачынае Англія змяняцца. У 1907 годзе заключена дагавор Англіі з Расіяй. Гэта азначала стварэнне тройственай згоды, вядомай пад назвай Антанты.

На аням бак Антанты — саюз Англіі, Францыі і Расіі. Да іх з'яўляюцца лучыцца некалькі іншых капіталістычных дзяржаў, у тым ліку Японія і Амерыка.

На другім баку — германа-аўстрыйскае група, да якой перада вайной прымыкала Італія (апошняя ў час вайны ваявала на баку Англіі і Францыі). Затым да гэтай групы прымыкала Балгарыя і Турцыя.

З двух капіталістычных груп найбольш драпежніцка, найбольш разбойніцкай была германская. Якая ўважана на капіталістычны і трывала пад пагрозай ішых дзяржаў. Не раз за гэты час народы сталі нападзілі на суверэнай вайны, і кожны раз прыводзіла вайны ішла з боку германскага імперыялізма. Калі яна вымушана была аступіць, то гэта таму, што яна не мела лічыла сава яшчэ настолькі сільнай, каб неахална выступіць.

Вайна пачалася

24 чэрвеня 1914 года ў Сараеве сербскі нацыяналіст, студэнт Грўрада Шпрінцыц іду выстрэлілі з рэвалювер забіў насядніка аўстрыйскага прастола эрцгерцага Франца-Фердынанда і яго жонку.

Германія парамы скарыстаць пазей ў Сараеве і пачаць вайну. Разліў быў на тое, што Расія і Францыя яшчэ не гатовы да вайны, і таму спазнаваліся зацікавіць іх зніжэнню.

Вось што ішла, напрымак, стале-сакратар Германскай імперыі на замежных справах — фон-Ітэў князь Ліхновіцкому, германскаму паслу ў Лондане: «Права на калектыва год Расія па ўсіх каапетэнтных войнах была зольна к бов. Тэлы яна пазавіла нас колькасцю сваіх салдат, бо тэлы яна пабуце сваёй Балтыкскай флот і свае сталецічныя чыгуныкі. Наша група (дзяржаў) у гэты час бузе ўсё слабей. У Расіі, зразумела, гэта вядома, і таму безумоўна хочуч яшчэ некалькі год аставіцца ў пако...» (Н. В. Тарас, «Рўнона ў эпоху імперыялізма», стар. 271).

5 ліпеня Вільгельм прымаў аўстрыйскага пасла і аб'явіў вайну Расіі.

Большэвікі выкрываюць здрадніцтва лідэраў II Інтэрнацыянала

«Соцыялісты за ўсё цяжэй не жахі вайны. — ісаў Ленін у верасні 1914 года, — мы зб'ёмся за «савацінскую вайну ўсё прызначаны за зважэнне іх бацькаўшчыны» — а жахі зданы валакоту сучаснага сацыялізма, жахі кроху сучаснага Інтэрнацыянала» (Ленін, т. XXX, стар. 221).

4 жніўня 1914 года Фэацыя германскай сацыял-дэмакратыі ў рэйстагу галасавала за ваяныя крэтывы, за вайну. Толькі мужны галас Лібахега прагучаў супроць.

За вайну, за інтарэсы імперыялістычных драпежнікаў галасавалі апартуісты астаціны капіталістычных краін.

Звала лідэраў сацыял-дэмакратычных партыі паказала ўсё правае большэвікоў, якія ўвесь час вялі непрыёмнаму барацьбу з апартуізмам усіх масей, выкрывалі іх зганыны твар, іх пусмудніцтва перад буржуазіяй, іх ролю, як буржуазіяны прызначылаў унутры рабочага руху.

У перадыяныя год, калі небажэныя вайны становілася ўсё больш яснай, ваяны клас усё з большай трыгавой сачыў за дзеяннямі імперыялістычных драпежнікаў. Мацвалася ў радах рабочага класа масть аб неабохнасці цэврай і асаб пазіцыі на пытанне аб вайне.

Большэвікі займаюць цэврую пазіцыю і выкрываюць усіх тых, хто падтрымлівае буржуазія ў падрыхтоўцы да вайны, у распальванні нацыянальнай нянавісці.

У 1910 годзе аб'явілі кангрэс II Інтэрнацыянала ў Копенгагене, на якім было прынята рашэнне, што сацыялісты павіны галасавалі супроць ваяныя крэтывы.

У адно дзея павелічэння прыбыткаў капіталістаў.

Разалічны гэтыя былі прыняты, але апартуісты і не думалі іх выконваць. Апартуізм усё больш раз'ядаў большасць с.л. партыі. Асновай апартуізма з'яўляўся слай арыстакратыі рабочага класа, які пакарміваўся буржуазіяй за кошт звыш-прыбыткаў, атрымліваемых ад эксплаатацыі прыгнечаных народаў калоніяў.

Большэвіцкая партыя на часе саваі геніяльным правалірамі Леніным і Сталіным у гэты перыяд разгучу шавінізма і адраліштва партыі высока палітыка і слаг Інтэрнацыяналізма. Выкрываючы ўсіх тых, хто накіраваў на вайну маску абарончай і айчынай вайны, большэвікі ўказвалі, што вайна гэта імперыялістычная, што яна вядзецца для грабежа ішых краін, для захата рынкаў, яна выклікала таксама імкненне палавіць рэвалюцыйны рух пролетарыяты і перабіць рэвалюцыйныя кадры яго.

У гэтых аб суветнай вайне Ленін з усёй сілай гэта падкрэсліў.

«Вурапейская суветная вайна мае ярка вызначаны характар буржуазнай, імперыялістычнай, дынастычнай вайны. Барацьба за рынкі і грабеж чужых краін, імкненне адрываць рэвалюцыйны рух пролетарыяты і дэмакратыі ўнутры краін, імкненне адрываць, раз'ядаць і перабіць пролетарыяты ўсіх краін, накіраваўшы намыск рабаў адной нацыі праціў намыск рабаў другой на карысць буржуазія — гэтае азіны рэальны амест і значэнне вайны» (Ленін, т. XVIII, стар. 44).

Большэвіцкая партыя кірала рабочых і сялян, у тым ліку і апартуістых у саадацця ішых, накіраваў атрымліваю зброю супроць сваіх сапраўдных ворагаў — супроць сваёй буржуазія. Трэба ператварыць гэтую імперыялістычную вайну ў вайну грамадзянскую — гэты лозунг большэвікоў прагучаў на ўвесь свет і ўсё больш прапінаў у масы.

Самадзейная работа большэвіцкай партыі сярод рабочых, сялян, у агонах і ва ўсё арміі давала свае рэзультаты.

Ход вайны ўсё больш пацярпаў асабна большэвікоў.

Неадзіночым аказаліся афіры і пажары, якія пачалі на народы ўсё свету. Мільёны тудалі і ваек, хваробы і вырважэнне пакаленняў людзей, разважэнне і голад — усё гэта прынесена народам на алтара вайны, у імя інтэрэсаў капіталістычных драпежнікаў. Вайна раскрыла стыхійныя імпульсы на ўвесь жах капіталізма.

Вайна абавастрыла ўсе супярэчнасці капіталізма, у першую чаргу ў найбольш слабых яго звеннях. Расія ўступіла ў вайну неадрыхтаванай, маючы на часе сваё нязвольны паркі ўрада, і за рэжым выключэннем, бізганых генералаў. Будучы прэса звязанай з замежным капіталізмам, руская буржуазія з захаваннем сустрэла вайну, але хутка самазьярае паказала ўсё сваё нязвольнасць, і буржуазія ўсё больш ахапіла трыгва за выгіты вайны.

Валідарныя страты несла руская армія на фронтах, пры неахалнае боеспрымаў і ўзбраенняў. Волны за ўсё стая лужыкі было ў рускай арміі. Лойт-Лардз і сваіх ваяныя мемуарах прыводзіць дажэнае экспертаў, што на 10 рускіх

«Падрыхтоўвалася да імперыялістычнай вайны, Германія імкнулася алабары ў Англіі і Францыі калоніяў, у Расіі — Украіну, Польшчу, Прыбалтыку. Германія паражала панаванню Англіі на Вялікім Усходзе, пабураваўшы Вападскую чыгуныку, Англія баялася росту марскіх узбраенняў Германіяі.

Паскаса Расія імкнулася да раздзелу Турцыі, марыла пра заваяванне працяваў з Чорнага мора к Сіропэсмаму мору (Ларднелю), аб захаванне Канстанцінопаля. У пачынае парскага ўрада ўважліваў такаса захаванне Англіі — часткі Аўстра-Венгрыі. Англія імкнулася пры дапамогу вайны забавіць сваёй небажэчнасцю канкуранта-Германія, тавары якога перада вайной сталі ўсё больш выпяняць англійскія тавары на суветным рынку. Апачта тэа, Англія намервалася захавіць у Турцыі Месалатамію, Палестыну і цэврай абсвававаць у Егіпце.

Французскія капіталісты імкнуліся захавіць у Германія багатыя вугалё і жалезнае Саарскі басейн і Эльзас-Латарыя, якая была алабарна Германіяй і Францыяй ў вайне 1870—1871 гадоў.

Такім чынам, да імперыялістычнай вайны прыялі буйнэйшыя суверэнасныя паміж двума готамі капіталістычных дзяржаў.» («Рўнона курс гісторыі ВКП(б)», стар. 154).

Вайна пачалася

24 чэрвеня 1914 года ў Сараеве сербскі нацыяналіст, студэнт Грўрада Шпрінцыц іду выстрэлілі з рэвалювер забіў насядніка аўстрыйскага прастола эрцгерцага Франца-Фердынанда і яго жонку.

Германія парамы скарыстаць пазей ў Сараеве і пачаць вайну. Разліў быў на тое, што Расія і Францыя яшчэ не гатовы да вайны, і таму спазнаваліся зацікавіць іх зніжэнню.

Вось што ішла, напрымак, стале-сакратар Германскай імперыі на замежных справах — фон-Ітэў князь Ліхновіцкому, германскаму паслу ў Лондане: «Права на калектыва год Расія па ўсіх каапетэнтных войнах была зольна к бов. Тэлы яна пазавіла нас колькасцю сваіх салдат, бо тэлы яна пабуце сваёй Балтыкскай флот і свае сталецічныя чыгуныкі. Наша група (дзяржаў) у гэты час бузе ўсё слабей. У Расіі, зразумела, гэта вядома, і таму безумоўна хочуч яшчэ некалькі год аставіцца ў пако...» (Н. В. Тарас, «Рўнона ў эпоху імперыялізма», стар. 271).

5 ліпеня Вільгельм прымаў аўстрыйскага пасла і аб'явіў вайну Расіі.

Большэвікі выкрываюць здрадніцтва лідэраў II Інтэрнацыянала

«Соцыялісты за ўсё цяжэй не жахі вайны. — ісаў Ленін у верасні 1914 года, — мы зб'ёмся за «савацінскую вайну ўсё прызначаны за зважэнне іх бацькаўшчыны» — а жахі зданы валакоту сучаснага сацыялізма, жахі кроху сучаснага Інтэрнацыянала» (Ленін, т. XXX, стар. 221).

4 жніўня 1914 года Фэацыя германскай сацыял-дэмакратыі ў рэйстагу галасавала за ваяныя крэтывы, за вайну. Толькі мужны галас Лібахега прагучаў супроць.

За вайну, за інтарэсы імперыялістычных драпежнікаў галасавалі апартуісты астаціны капіталістычных краін.

Звала лідэраў сацыял-дэмакратычных партыі паказала ўсё правае большэвікоў, якія ўвесь час вялі непрыёмнаму барацьбу з апартуізмам усіх масей, выкрывалі іх зганыны твар, іх пусмудніцтва перад буржуазіяй, іх ролю, як буржуазіяны прызначылаў унутры рабочага руху.

У перадыяныя год, калі небажэныя вайны становілася ўсё больш яснай, ваяны клас усё з большай трыгавой сачыў за дзеяннямі імперыялістычных драпежнікаў. Мацвалася ў радах рабочага класа масть аб неабохнасці цэврай і асаб пазіцыі на пытанне аб вайне.

Большэвікі займаюць цэврую пазіцыю і выкрываюць усіх тых, хто падтрымлівае буржуазія ў падрыхтоўцы да вайны, у распальванні нацыянальнай нянавісці.

У 1910 годзе аб'явілі кангрэс II Інтэрнацыянала ў Копенгагене, на якім было прынята рашэнне, што сацыялісты павіны галасавалі супроць ваяныя крэтывы.

у адно дзея павелічэння прыбыткаў капіталістаў.

Разалічны гэтыя былі прыняты, але апартуісты і не думалі іх выконваць. Апартуізм усё больш раз'ядаў большасць с.л. партыі. Асновай апартуізма з'яўляўся слай арыстакратыі рабочага класа, які пакарміваўся буржуазіяй за кошт звыш-прыбыткаў, атрымліваемых ад эксплаатацыі прыгнечаных народаў калоніяў.

Большэвіцкая партыя на часе саваі геніяльным правалірамі Леніным і Сталіным у гэты перыяд разгучу шавінізма і адраліштва партыі высока палітыка і слаг Інтэрнацыяналізма. Выкрываючы ўсіх тых, хто накіраваў на вайну маску абарончай і айчынай вайны, большэвікі ўказвалі, што вайна гэта імперыялістычная, што яна вядзецца для грабежа ішых краін, для захата рынкаў, яна выклікала таксама імкненне палавіць рэвалюцыйны рух пролетарыяты і перабіць рэвалюцыйныя кадры яго.

У гэтых аб суветнай вайне Ленін з усёй сілай гэта падкрэсліў.

«Вурапейская суветная вайна мае ярка вызначаны характар буржуазнай, імперыялістычнай, дынастычнай вайны. Барацьба за рынкі і грабеж чужых краін, імкненне адрываць рэвалюцыйны рух пролетарыяты і дэмакратыі ўнутры краін, імкненне адрываць, раз'ядаць і перабіць пролетарыяты ўсіх краін, накіраваўшы намыск рабаў адной нацыі праціў намыск рабаў другой на карысць буржуазія — гэтае азіны рэальны амест і значэнне вайны» (Ленін, т. XVIII, стар. 44).

Большэвіцкая партыя кірала рабочых і сялян, у тым ліку і апартуістых у саадацця ішых, накіраваў атрымліваю зброю супроць сваіх сапраўдных ворагаў — супроць сваёй буржуазія. Трэба ператварыць гэтую імперыялістычную вайну ў вайну грамадзянскую — гэты лозунг большэвікоў прагучаў на ўвесь свет і ўсё больш прапінаў у масы.

Самадзейная работа большэвіцкай партыі сярод рабочых, сялян, у агонах і ва ўсё арміі давала свае рэзультаты.

Ход вайны ўсё больш пацярпаў асабна большэвікоў.

Неадзіночым аказаліся афіры і пажары, якія пачалі на народы ўсё свету. Мільёны тудалі і ваек, хваробы і вырважэнне пакаленняў людзей, разважэнне і голад — усё гэта прынесена народам на алтара вайны, у імя інтэрэсаў капіталістычных драпежнікаў. Вайна раскрыла стыхійныя імпульсы на ўвесь жах капіталізма.

Вайна абавастрыла ўсе супярэчнасці капіталізма, у першую чаргу ў найбольш слабых яго звеннях. Расія ўступіла ў вайну неадрыхтаванай, маючы на часе сваё нязвольны паркі ўрада, і за рэжым выключэннем, бізганых генералаў. Будучы прэса звязанай з замежным капіталізмам, руская буржуазія з захаваннем сустрэла вайну, але хутка самазьярае паказала ўсё сваё нязвольнасць, і буржуазія ўсё больш ахапіла трыгва за выгіты вайны.

Валідарныя страты несла руская армія на фронтах, пры неахалнае боеспрымаў і ўзбраенняў. Волны за ўсё стая лужыкі было ў рускай арміі. Лойт-Лардз і сваіх ваяныя мемуарах прыводзіць дажэнае экспертаў, што на 10 рускіх

Барацьба з фашызмам — барацьба супроць вайны

Прайшло 25 год з таго часу, як уступіла першая Імперыялістычная вайна.

Дзесяці мільёнаў забітых, больш ваянаці мільёнаў раненых, пакаленняў атручаных газамі: гібель мільёнаў людзей мінута пасля мінута, разбураны гарады, сёлы, фабрыкі, завалы, знічэнне матэрыяльных каштоўнасцей на сотні мільярдэў рублёў, нябачанае абшчыненне народаў Еўропы — такі вынік крывавай боі, запялай імперыялістамі.

Зара, праз 25 год германскі імперыялізм, у асабе фашызма, з'яўляецца найбольшым чужым імперыялістычным дзяржаў. Пятар ямаккі Імперыялізм дзяінае ў савае з друма дугімі палавішчыкамі — італьянскімі фашыстамі і японскай ваеншчына.

Другая імперыялістычная вайна пачалася ў ўмовах, калі свет раскалоўся на дзве сістэмы, калі ост і ўмацаванне Саветскага Саюза магучага аплота міру сацыялістычнай большэвіцкай прапюіны ўсёго свету аманіструюць праціўнасць палітыкі камуністычнай партыі, усючываюць драпежніцкі, грабежніцкі твар капіталізма, калі ёсць прагнэцыяна чакавельна згубоваўца вакол краіны (Советы). Азіны напачыны фронт асаб усё большыя сілы ў барацьбе з фашызмам.

У гэтай абстаноўцы германскі фашызм туды накіраваў усё дагаворы, пры патуітанні «дэмакратычных» дзяржаў, накіра захаваньня і люта падаўляючы народы, тамагачына выстэпае пад лозунгам барацьбы з Версальскім дагаворам.

Партыя большэвікоў з самага пачатку выкрывала грабежніцкі характар Версальскага дагавору. Советкі ўрадаў не раз выказвалі свае агомыны адносіны да яго.

Але ні ў якой ступені мы не можам падтрымліваць імкненні Імперыялістаў ў вайну да перадыяна свету ў інтэрэсах тых ці іншых капіталістычных драпежнікаў. Фашызму патрэбен гэты лозунг толькі для дэмагатычных мэт, для выкапання сваіх панаў захавату гэртыртыі і падытоўкі да вайкай вайны в Советскім Саюзам. «Справа такаса не ў імгных змяненнях у напых адносінах да Версальскага дагавору. Не нам, перадыяна гандь Брэскага міру, ваяпавяць Версальскі дагавор. Мы не згоны толькі з тым, каб з-за гэтага дагавору свет быў уцвергнут у нов ваяны дэмаганіі.» (Сталін, «Пятанні ленынізма», стар. 541).

Захват Германіяй Аўстрыі і Чэха-Славакіі паказвае, што не абсправдлівае калоніяны фашызмак варады — Аўстрыя і Чэха-Славакія не ўваходзілі ў састаў Германіяі да вайны, ні пасля.

Завая германскага фашызма аб «жэліцкім значэнні» для аб былых калоніяў

прыкравяе яе захватніцкія імкненні. Германскія калоніяў у Афрыцы ніколі не мелі для Германія істотнага значэння — даставаго скажыць, што за вайны Германія ў свае афрыцкія калоніяў перацяла не больш 20 тысяч немцаў. У зямліны гандзі Германія іх значэнне было мізэрна — не больш і проп. Раейныя калоніяў у Афрыцы ёй патрэбны, як страатэгічныя базы.

Валтаваўшы 20 мільярдэў марак на ўзбраенні, германскі фашызм зясіліў парочую гаспадарку краіны. Ён зважэна ўвесь пачынаў падрыхтоўку да вайны на пачы пачынаў, безумоўна пачынае жаждзебы ўзровень рабочага класа. Расце абурэнне германскага народа і пачынаюцца ваянаці Аўстрыі і Чэха-Славакіі фашызмак палітыкай ваенных апартаў, пачынаюць голаду і галечы ўнутры краіны. Тыл фашыстаў велікі неазадыны.

